

Spin

Andrzej Kozioł, Jacek Matiolański, Jan Sito, Łukasz Dębcki

16 luty 2017

Spis treści

- 1 Wstęp
- 2 Spin
- 3 Wykazanie relacji $\sigma(L_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2}$
- 4 Pure spin-j systems
- 5 Bibliografia

- Rok 1925, dwóch holenderskich fizyków: S.A.Goudsmit i G.E.Uhlenbeck wysuwa hipotezę istnienia tzw. własnego momentu pędu elektronu $\vec{s}$ (spin), a także związanego z nim własnego momentu magnetycznego $\vec{\mu}_e$

Figure: Samuel A. Goudsmit

Figure: George E. Uhlenbeck

Hipoteza spinu miała wyjaśniać:

- subtelną strukturę lini widmowych
- anomalny efekt Zeemana
- doświadczenie Sterna Gerlacha (1922)

Hipoteza spinu miała wyjaśniać:

- subtelną strukturę lini widmowych
- anomalny efekt Zeemana
- doświadczenie Sterna Gerlacha (1922)

Hipoteza spinu miała wyjaśniać:

- subtelną strukturę lini widmowych
- anomalny efekt Zeemana
- doświadczenie Sterna Gerlacha (1922)

Hipoteza spinu miała wyjaśniać:

- subtelną strukturę lini widmowych
- anomalny efekt Zeemana
- doświadczenie Sterna Gerlacha (1922)

Operatory spinu i ich własności

Istnieją obserwabla S_1, S_2, S_3 takie, że $S_i : D \rightarrow D, D \subseteq H$ (D - przestrzeń Schwartza, H - przestrzeń Hilberta), które podlegają relacjom komutacji:

$$\left. \begin{aligned} [S_1, S_2] &= iS_3 \\ [S_2, S_3] &= iS_1 \\ [S_3, S_1] &= iS_2 \end{aligned} \right\} \text{ w } D$$

Reprezentacje macierzowe spinu (macierze Pauliego)

$$S_1 = \frac{1}{2} \underbrace{\begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}}_{\sigma_1}, S_2 = \frac{1}{2} \underbrace{\begin{pmatrix} 0 & -i \\ i & 0 \end{pmatrix}}_{\sigma_2}, S_3 = \frac{1}{2} \underbrace{\begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix}}_{\sigma_3}$$

$\sigma_1, \sigma_2, \sigma_3 \rightarrow$ macierze Pauliego

Ogólne własności operatorów

Dla zbioru trzech dowolnych operatorów $J_1, J_2, J_3 : D \rightarrow D \subseteq H$
zbiór wartości własnych operatora J_j spełnia taką relację:

$$\sigma_{\text{point}}^{\text{pure}}(J_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2} = \{0, -\frac{1}{2}, +\frac{1}{2}, -1, +1, \dots\}, \text{ gdzie } j = 1, 2, 3$$

Przykłady:

$$\sigma(L_j) = \mathbb{Z} \quad \text{oraz} \quad \sigma(S_j) = \{-\frac{1}{2}, +\frac{1}{2}\}$$

Wykazanie relacji $\sigma(L_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2}$

Zaczynamy od:

$$J_j : D \rightarrow D \subseteq H, \text{ gdzie } j = 1, 2, 3$$

oraz

$$[J_1, J_2] = iJ_3$$

$$[J_2, J_3] = iJ_1$$

$$[J_3, J_1] = iJ_2$$

wprowadzamy operator $\underbrace{\Omega}_{\frac{\hbar^2}{2}} = J_1 \circ J_1 + J_2 \circ J_2 + J_3 \circ J_3$

Wykazanie relacji $\sigma(L_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2}$

Zauważamy następującą zależność:

$$[\Omega, J_j] = 0 \quad j = 1, 2, 3$$

Operator Ω , który komutuje z każdym elementem przestrzeni $\{J_1, J_2, J_3\}$ nazywamy operatorem Casimira

Wykazanie relacji $\sigma(L_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2}$

Wprowadźmy następujące operatory:

$$\left\{ \begin{array}{l} J_+ := J_1 + iJ_2 \\ J_- := J_1 - iJ_2 \\ J_3 \end{array} \right\}$$

które są zamienne z operatorami $\left\{ \begin{array}{l} J_1 \\ J_2 \\ J_3 \end{array} \right\}$

Podstawienie to nie powoduje straty informacji

Wykazanie relacji $\sigma(L_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2}$

Komutacja operatorów J_+ , J_- , J_3 wygląda następująco:

$$[J_+, J_-] = 2J_3$$

$$[J_3, J_+] = J_+$$

$$[J_3, J_-] = -J_-$$

oraz

$$[\Omega, J_+] = 0, \quad [\Omega, J_-] = 0, \quad [\Omega, J_3] = 0$$

Wykazanie relacji $\sigma(L_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2}$

Operator Ω może być przedstawiony za pomocą operatorów J_+, J_-, J_3 na dwa równoważne sposoby:

$$\Omega = \begin{cases} J_+ J_- + J_3 (J_3 - id_D) \\ J_- J_+ + J_3 (J_3 + id_D) \end{cases}$$

Wykazanie relacji $\sigma(L_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2}$

Szukamy wspólnych wektorów własnych operatorów Ω i J_3

$$J_3\psi_{\lambda,\mu} = \mu\psi_{\lambda,\mu} \quad \text{oraz} \quad \Omega\psi_{\lambda,\mu} = \lambda\psi_{\lambda,\mu}$$

Wykazanie relacji $\sigma(L_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2}$

- $\lambda \langle \psi_{\lambda, \mu}, \psi_{\lambda, \mu} \rangle = \langle \psi_{\lambda, \mu}, \Omega \psi_{\lambda, \mu} \rangle \Rightarrow$

$$\Rightarrow \lambda = \left\{ \begin{array}{l} \frac{\|J_- \psi_{\lambda, \mu}\|^2}{\|\psi_{\lambda, \mu}\|^2} + \mu(\mu - 1) \\ \frac{\|J_+ \psi_{\lambda, \mu}\|^2}{\|\psi_{\lambda, \mu}\|^2} + \mu(\mu + 1) \end{array} \right\} \quad (1)$$

- $\lambda \geq \left\{ \begin{array}{l} \mu(\mu - 1) \\ \mu(\mu + 1) \end{array} \right\} \Rightarrow \lambda \geq |\mu|(|\mu| + 1) \quad (2)$

Wykazanie relacji $\sigma(L_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2}$

- $\lambda \langle \psi_{\lambda, \mu}, \psi_{\lambda, \mu} \rangle = \langle \psi_{\lambda, \mu}, \Omega \psi_{\lambda, \mu} \rangle \Rightarrow$

$$\Rightarrow \lambda = \left\{ \begin{array}{l} \frac{\|J_- \psi_{\lambda, \mu}\|^2}{\|\psi_{\lambda, \mu}\|^2} + \mu(\mu - 1) \\ \frac{\|J_+ \psi_{\lambda, \mu}\|^2}{\|\psi_{\lambda, \mu}\|^2} + \mu(\mu + 1) \end{array} \right\} \quad (1)$$

- $\lambda \geq \left\{ \begin{array}{l} \mu(\mu - 1) \\ \mu(\mu + 1) \end{array} \right\} \Rightarrow \lambda \geq |\mu|(|\mu| + 1) \quad (2)$

Wykazanie relacji $\sigma(L_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2}$

- $\lambda \langle \psi_{\lambda, \mu}, \psi_{\lambda, \mu} \rangle = \langle \psi_{\lambda, \mu}, \Omega \psi_{\lambda, \mu} \rangle \Rightarrow$

$$\Rightarrow \lambda = \left\{ \begin{array}{l} \frac{\|J_- \psi_{\lambda, \mu}\|^2}{\|\psi_{\lambda, \mu}\|^2} + \mu(\mu - 1) \\ \frac{\|J_+ \psi_{\lambda, \mu}\|^2}{\|\psi_{\lambda, \mu}\|^2} + \mu(\mu + 1) \end{array} \right\} \quad (1)$$

- $\lambda \geq \left\{ \begin{array}{l} \mu(\mu - 1) \\ \mu(\mu + 1) \end{array} \right\} \Rightarrow \lambda \geq |\mu|(|\mu| + 1) \quad (2)$

Wykazanie relacji $\sigma(L_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2}$

Prawdziwe są zależności:

$$\left\{ \begin{array}{l} \Omega(J_+ \psi_{\lambda, \mu}) = \lambda(J_+ \psi_{\lambda, \mu}) \\ J_3(J_+ \psi_{\lambda, \mu}) = (\mu + 1)(J_+ \psi_{\lambda, \mu}) \end{array} \right\}$$

$$\left\{ \begin{array}{l} \Omega(J_- \psi_{\lambda, \mu}) = \lambda(J_- \psi_{\lambda, \mu}) \\ J_3(J_- \psi_{\lambda, \mu}) = (\mu - 1)(J_- \psi_{\lambda, \mu}) \end{array} \right\}$$

Wykazanie relacji $\sigma(L_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2}$

Jeśli $J_+ \psi_{\lambda, \mu} \neq 0$, to

$J_+ \psi_{\lambda, \mu}$ jest wspólnym wektorem własnym dla Ω i J_3

Wykazanie relacji $\sigma(L_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2}$

$$\left. \begin{array}{l} J_+^n \psi_{\lambda, \mu} = 0 \quad \forall n \geq N \in \mathbb{N} \\ J_-^m \psi_{\lambda, \mu} = 0 \quad \forall m \geq M \in \mathbb{N} \end{array} \right\} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \exists \bar{\mu}(\lambda), \underline{\mu}(\lambda) : \bar{\mu}(\lambda) \leq \mu \leq \underline{\mu}(\lambda)$$

$$\underline{\mu}(\lambda)(\underline{\mu}(\lambda) - 1) = \lambda = \bar{\mu}(\lambda)(\bar{\mu}(\lambda) + 1)$$

$$\lambda = \bar{\mu} - \underline{\mu} \in \mathbb{N}_0$$

Wykazanie relacji $\sigma(L_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2}$

Uwzględniając relacje:

- 1 $\underline{\mu}(\lambda) = -\overline{\mu}(\lambda)$
- 2 $2\overline{\mu}(\lambda) \in \mathbb{N}_0$
- 3 $\lambda = \overline{\mu}(\lambda)(\overline{\mu}(\lambda) + 1)$

wprowadzamy twierdzenie:

Wspólne wektory własne Ω i J_3 występują w rodzinach dla ustalonego j :

$$\Psi_{j(j+1),m}$$

$$\text{gdzie } m = \{-j, -j+1, \dots, j-1, j\} \quad j := \overline{\mu}(\lambda)$$

Wykazanie relacji $\sigma(L_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2}$

Po znormalizowaniu:

$$\Phi_{j,m} := \frac{\Psi_{j(j+1),m}}{\|\Psi_{j(j+1),m}\|} \quad j \in \frac{\mathbb{N}_0}{2}$$

$$\langle \phi_{j,m}, \phi_{\tilde{j},\tilde{m}} \rangle = \delta_{j,\tilde{j}} \delta_{m,\tilde{m}}$$

Wykazanie relacji $\sigma(L_j) \subseteq \frac{\mathbb{Z}}{2}$

Konkluzje:

- $j(j+1)$ to wartości własne Ω
- m to wartości własne J_3

Ze względu na relacje 1, 2, 3 dochodzimy do:

$$m \in \frac{\mathbb{Z}}{2}$$

Pure spin-j system

System kwantowo-mechaniczny jest nazywany pure spin-j system, jeżeli jego przestrzeń Hilberta H jest $j(j+1)$ -wymiarowa dla $j \in \frac{\mathbb{N}_0}{2}$, i która posiada bazę stworzoną z wektorów własnych $\Phi_{j,m}$, gdzie $m = -j, \dots, j$, dla zbioru trzech operatorów J_1, J_2, J_3 zdefiniowanych w przestrzeni H .

Pure spin-j system

Przykład:

pure spin-j	$\sigma(J_j) \quad j = 1, 2, 3$
0	$\{0\}$
$\frac{1}{2}$	$\{-\frac{1}{2}, +\frac{1}{2}\}$
1	$\{-1, 0, 1\}$
.	.
.	.
.	.

Prezentacja została przygotowana w oparciu o wykład:
“Spin - L13 - Frederic Schuller” dostępny na stronie internetowej
YouTube
adres internetowy:
<https://www.youtube.com/watch?v=-SM3qnK24BU> (16.02.2016)